

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL BUAB „M1“ PRAŠYMO ATNAUJINTI SKUNDO PADAVIMO
TERMINĄ**

2016 m. vasario 22 d. Nr. S-39 (7-1/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Lauros Milašiūtės
Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Linos Vosylienės
Andriaus Veniaus

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovui
mokesčių administratoriaus atstovui nedalyvaujant

Jūratei Dalmantaitei
R. N.

2016 m. vasario 2 d. posėdyje išnagrinėjusi BUAB „M1“ (toliau – Pareiškėja) 2015-12-23 prašymą atnaujinti skundo padavimo terminą Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2013-05-27, 2013-06-01, 2013-07-01, 2013-08-01, 2013-09-01, 2013-10-01, 2013-11-01, 2013-12-01 atliktiems mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksams apskūsti, n u s t a t ě:

Inspekcija, vadovaudamasi Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos viršininko 2004-12-20 įsakymu Nr. VA-193 „Dėl Mokesčių mokėtojo sumokėtų sumų įskaitymo ir mokėjimo prievolių dydžių skirtumo pagal patikslintus mokėjimo prievolių dokumentus tvarkymo taisyklių“ patvirtintų Mokesčių mokėtojo sumokėtų sumų įskaitymo ir mokėjimo prievolių dydžių skirtumo pagal patikslintus mokėjimo prievolių dokumentus tvarkymo taisyklių III dalies 17 punkto nuostatomis, 2013-05-27, 2013-06-01, 2013-07-01, 2013-08-01, 2013-09-01, 2013-10-01, 2013-11-01, 2013-12-01 įskaitė Pareiškėjos 93638,83 Lt (27119,68 Eur) dydžio mokesčio permoką (skirtumą) Pareiškėjos skoloms dengti pagal mokesčių administratoriaus vykdomą išieškojimą Vokietijos Federacinės Respublikos federalinės muitų išieškojimo vykdymo tarnybos prie Hanoverio centrinės muitinės naudai. Pareiškėja mokesčių administratoriaus atliktų mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmų neskundė.

Kauno apygardos teismo 2014 m. birželio 9 d. nutartimi Pareiškėjai iškelta bankroto byla (nutartis įsiteisėjo 2014-06-20). Pareiškėja 2015-03-30 kreipėsi į Inspekciją su prašymu panaikinti 130787,41 Eur nepriemoką ir „atstatyti“ 27199,68 Eur permoką. Inspekcija 2015-03-30 raštu Nr. (23.1-08)-RNA-11471 paaiškino Pareiškėjai savo veiksmų atlikimo teisinius ir faktinius

pagrindus, paaiškindama, kad rašte nurodoma mokesčių permoka (skirtumas) buvo įskaityta vykdant išieškojimą pagal užsienio mokesčių administratoriaus prašymą, yra pervesta užsienio mokesčių administratoriui, todėl mokesčių administratorius neturi teisinio pagrindo Pareiškėjos apskaitos kortelėje apskaityti („atstatyti“) prašomą mokesčio permoką (skirtumą).

Pareiškėja kreipėsi į mokesčių administratorių (prašymas Kauno apskrities valstybinėje mokesčių inspekcijoje (toliau – Kauno AVMI) gautas 2015-04-24), prašydama grąžinti 27119,68 Eur mokesčio permoką (skirtumą). Prašyme nurodyta, jog prašoma grąžinti mokesčio permoka (skirtumas) susidarė per 2012–2013 metus (už kiekvieno mėnesio mokestinį laikotarpį) pagal pateiktas PVM deklaracijas (forma FR0600), taip pat už 2012-01-01–2012-12-31, 2013-01-01–2013-12-31 laikotarpius pagal pateiktas FR0430 deklaracijas. Inspekcija, atsižvelgdama į Kauno AVMI Mokestinių prievolių departamento Kauno įmonių skyriaus III poskyrio 2015-05-06 išvadą Nr. 5882960, savo 2015-05-13 sprendimu Nr. (20.16-06)-331-38276, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (Žin., 2004, Nr. 63-2243, toliau – MAĮ) 87 straipsniu, mokesčių įstatymais ir kitais sprendime nurodytais teisės aktais, nusprendė Pareiškėjai negrąžinti (neįskaityti) 27119,68 Eur mokesčio permokos (skirtumo), nes apskaitos kortelėje (AK) mokesčio permokos (skirtumo) nėra.

Pareiškėja minėtą Inspekcijos sprendimą apskundė Mokestinių ginčų komisijai prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), kuri savo 2015-07-27 sprendimu Nr. S-131 (7-131/2015) Pareiškėjos skundą atmetė. Sprendime nurodyta, jog Pareiškėja 2013 metais mokesčių administratoriaus atliktų mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmų (nors tokiems veiksams apskūsti taikytina atskira MAĮ nustatyta tokių veiksmų apskundimo, taip pat ir ikiteisminė ginčų nagrinėjimo tvarka) neskundė, todėl dėl šių veiksmų pagrįstumo priimant Komisijos 2015-07-27 sprendimą Nr. S-131 (7-131/2015) nepasisakyta. Nurodyta, kad Pareiškėja turi teisę pasinaudoti įskaitymo veiksmų apskundimo tvarka, prašydama atnaujinti praleistus skundų padavimo terminus atliktiems mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksams apskūsti. Pasisakydama dėl Inspekcijos 2015-05-13 sprendimo Nr. (20.16-06)-331-38276 pagrįstumo, Komisija nurodė, jog Pareiškėjos apskaitos kortelėje nėra apskaityta mokesčio permoka (skirtumas), todėl Inspekcija pagrįstai netenkino Pareiškėjos prašymo dėl mokesčio permokos (skirtumo) grąžinimo. Nesutikdama su Komisijos sprendimu, Pareiškėja su skundu kreipėsi į Vilniaus apygardos administracinę teisumą, kuris 2015-12-09 sprendimu adm. byloje Nr. eI-10613-811/2015 Pareiškėjos skundą atmetė. Nesutikdama su priimtu Vilniaus apygardos administracinio teismo sprendimu, Pareiškėja su skundu kreipėsi į Lietuvos vyriausiąjį administracinį teisumą (toliau – LVAT).

Pareiškėja Komisijai pateikė 2015-12-23 skundą, jame nesutikdama su Inspekcijos 2013-05-27, 2013-06-01, 2013-07-01, 2013-08-01, 2013-09-01, 2013-10-01, 2013-11-01, 2013-12-01 atliktais mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmais (pateiktame skunde nurodomi tokie pat motyvai, kaip ir apeliaciniame skunde LVAT), taip pat išdėstydamą prašymą Komisijai – atnaujinti praleistą skundo padavimo terminą Inspekcijos atliktiems mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksams apskūsti. Skundo padavimo termino praleidimo priežastimi nurodyta tai, jog teismų praktika pasirinktą netinkamą pažeistos teisės gynimo būdą pripažįsta svarbia priežastimi praleistam skundo padavimo terminui atnaujinti.

Posėdžio Komisijoje metu Pareiškėjos atstovas palaikė prašymą atnaujinti praleistą skundo padavimo terminą. Pasisakydamas dėl aplinkybių, kada Pareiškėjos vadovai (taip pat ir bankroto administratorius) sužinojo apie mokesčių administratoriaus atliktus įskaitymo veiksmus, Pareiškėjos atstovas R. N. nurodė, kad Pareiškėja žinojo apie vykdomus išieškojimo veiksmus užsienio mokesčių administratoriaus naudai, nes mokesčių administratorius buvo priėmęs sprendimus dėl išieškojimo. Tiek ankstesniam Pareiškėjos direktoriui, tiek R. N. (kuris irgi buvo Pareiškėjos vadovas) tai pat buvo žinoma, kad deklaruoto mokesčio permokos (skirtumo) po atliktų įskaitymo veiksmų nėra, tačiau šių veiksmų reikšmės buvę Pareiškėjos vadovai neįvertino. Pasak Pareiškėjos atstovo R. N., bankroto administratorius apie atliktus įskaitymo veiksmus sužinojo 2014 m. liepos mėnesį, gavęs 2014-07-24 mokesčių administratoriaus raštą ir duomenis apie jame esantį kreditorinį reikalavimą, kurį bankroto administratorius ginčijo bendros kompetencijos teisme. Pareiškėjo atstovas R. N. nurodė, kad kreditorinio reikalavimo ginčijimo

veiksmai ir sutrukdė bankroto administratoriui skūsti mokesčių administratoriaus veiksmus, nors mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmus bankroto administratorius galėjo ginčyti ir nuo 2014 m. liepos mėnesio.

Pareiškėja 2016-02-08 pateikė papildomus paaiškinimus, juose akcentuodama teisiniuose santykiuose nustatytų procesinių terminų paskirtį, nurodydama, jog, jeigu asmuo nuo pat sužinojimo apie pažeistą teisę siekia ją ginti, tokiu atveju negali būti pripažinta, kad toks asmuo atsisako teisės arba nemano, kad teisė yra pažeista, todėl pareikšto reikalavimo atmetimas dėl praleisto termino neatitiktų teisės kreiptis dėl pažeistos teisinės gynybos instituto paskirties. Pareiškėja nurodo, kad ginčo atveju apskundimo terminai pasibaigė 2013 metais ir Pareiškėja praleido Inspekcijos veiksmų apskundimo terminą. Tačiau dėl Pareiškėjos teisinio nemokumo, pasikeitus jos statusui ir dėl to kilus poreikiui ginti viešąjį interesą bei kuo didesne apimtimi tenkinti Pareiškėjos kreditorių interesus, atsirado viešo intereso gynybos poreikio nulemta priešastis – atnaujinti skundo padavimo terminą. Paaiškinimuose sutinkama su Pareiškėjos atstovo posėdžio metu išreikšta pozicija, jog nuo 2014 m. liepos mėnesio bankroto administratoriui buvo žinoma apie mokesčių administratoriaus atliktus veiksmus ir nuo tada jis turėjo galimybę ginčyti mokesčių administratoriaus atliktus veiksmus, tačiau, pasak Pareiškėjos, bankroto administratorius pasirinko netinkamą pažeistos teisės gynybos būdą. Taip pat nurodoma, jog iš administratoriaus veiksmų, kai po Kauno apygardos teismo 2014-10-23 nutarties civ. byloje Nr. B2-2482-390/2014, administratorius 2015-02-18 raštu pareikalavo Inspekcijos Pareiškėjos apskaitos kortelėje „atstatyti“ 93638,83 Lt mokesčio skirtumą, matyti, kad administratorius tikėjo, jog teismui atmetus Inspekcijos reikalavimą, mokesčio skirtumas Pareiškėjos „Mano VMI“ duomenyse bus „atstatytas“, kas, kaip teigiama paaiškinimuose, įrodo, kad sužinojęs apie pažeistą teisę, administratorius klydo, pasirinkdamas netinkamą pažeistos teisės gynimo būdą. Atitinkamai gavęs Inspekcijos 2015-03-30 raštą dėl įskaitymo veiksmų, administratorius ginčijo ne pačius įskaitymo veiksmus, o tiesiogiai reikalavo faktinio mokesčio skirtumo grąžinimo. Todėl bankroto administratorius, remdamasis bankroto proceso operatyvumo ir teisinio koncentruotumo principu, nelaukdamas ankstesnio ginčo (dėl Inspekcijos sprendimo, kuriuo atsisakyta grąžinti mokesčio permoką (skirtumą) baigties apeliacinės instancijos teisme, nusprendė inicijuoti ginčą dėl mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmų (dėl kurių, Pareiškėjos nuomone, formaliai išnyko Pareiškėjos apskaitoje turėtas mokesčio skirtumas, pagrįstumo), prašydamas atnaujinti praleistą skundo padavimo terminą, svarbia skundo praleidimo priešastimi nurodydamas – netinkamą pažeistos teisės gynybos būdą (Lietuvos apeliacinio teismo 2012-11-29 nutartis civ. byloje Nr. 2A-1508/2018). Pasak Pareiškėjos, remiantis Lietuvos apeliacinio teismo 2013-05-24 nutartimi civ. byloje Nr. 2A-425/2015, bankroto administratoriaus veiksmai neginant įmonės bei kreditorių interesų taip pat laikytini svarbia skundo praleidimo priešastimi.

Komisija, įvertinusi byloje esančius duomenis, konstatuoja, jog Pareiškėjos prašymas netenkintinas, skundo padavimo terminas Inspekcijos 2013-05-27, 2013-06-01, 2013-07-01, 2013-08-01, 2013-09-01, 2013-10-01, 2013-11-01, 2013-12-01 atliktiems mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmams apskūsti neatnaujintinas.

Iš byloje esančios medžiagos nustatyta, kad Inspekcija 2013-05-27, 2013-06-01, 2013-07-01, 2013-08-01, 2013-09-01, 2013-10-01, 2013-11-01, 2013-12-01 įskaitė Pareiškėjos 27119,68 Eur (93638,83 Lt) mokesčio permoką (skirtumą) Pareiškėjos skoloms padengti pagal mokesčių administratoriaus vykdomą išieškojimą Vokietijos Federacinės Respublikos federalinės muitų išieškojimo vykdymo tarnybos prie Hanoverio centrinės muitinės naudai. Pareiškėja Inspekcijos atliktų turėtos mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmų pagrįstumo MAĮ nustatyta tvarka neskundė, dėl šių veiksmų pagrįstumo į Komisiją kreipėsi su 2015-12-23 skundu (skundas Inspekcijoje gautas 2015-12-29), tai yra praleidusi MAĮ IX skyriuje nustatytą 20 dienų terminą mokesčių administratoriaus veiksmams apskūsti, skunde išdėstydamas reikalavimą – atnaujinti praleistą skundo padavimo terminą ginčytiniams veiksmams apskūsti. Pareiškėja sutinka, jog ji yra praleidusi nustatytą 20 dienų terminą, tačiau laikosi pozicijos, kad tai atsitiko dėl svarbios priešasties, nes bankroto administratorius naudojosi netinkama pažeistų teisių gynimo tvarka, taip

pat bankroto administratoriaus neveikimas gali būti vertinamas kaip svarbi skundo praleidimo priežastis.

MAĮ 145 str. 2 dalyje nustatyta, kad šiame įstatyme numatyta mokestinių ginčų nagrinėjimo procedūra taip pat taikoma nagrinėti mokesčių mokėtojo skundams <...> dėl mokesčio administratoriaus atlikto mokesčių mokėtojo turimos permokos įskaitymo. Skundo dėl mokestinio ginčo padavimo terminą reglamentuoja MAĮ 152 straipsnis, pagal kurio 2 dalį skundas Komisijai turi būti paduodamas raštu ne vėliau kaip per 20 dienų nuo centrinio mokesčių administratoriaus skundžiamo sprendimo įteikimo mokesčių mokėtojui arba per 20 dienų nuo termino sprendimui dėl mokestinio ginčo priimti pasibaigimo dienos.

Pasisakant dėl procesinių skundo padavimo mokestiniame ginče terminų, pažymėtina, kad jais yra siekiama garantuoti operatyvų mokestinio ginčo nagrinėjimo procesą, teisingą ir savo laiku atliekamą mokesčių surinkimą į valstybės biudžetą bei užtikrinti teisinių santykių stabilumą. MAĮ numatytas terminas skundui paduoti įpareigoja asmenis savo procesinėmis teisėmis naudotis itin operatyviai, atidžiai, rūpestingai bei sąžiningai, nes priešingu atveju jų teisė pateikti skundą nebus ginama. Vadovaujantis MAĮ 152 str. 3 dalimi, mokesčių mokėtojui, praleidusiam skundo padavimo terminą dėl priešasčių, kurias ikiteisminė mokestinį ginčą nagrinėjanti institucija pripažįsta svarbiomis, šis terminas minėtos institucijos sprendimu gali būti atnaujintas. Iš šio teisinio reglamentavimo matyti, kad būtina sąlyga praleistam terminui atnaujinti, yra ta, jog turi egzistuoti svarbios priežastys, kurios sutrukdė asmeniui nustatytu laiku paduoti skundą dėl atitinkamo mokesčių administratoriaus sprendimo.

MAĮ nėra pateiktas sąrašas aplinkybių, kurioms esant, būtų suteikta galimybė atnaujinti praleistą terminą skundui paduoti, nes tai yra ikiteisiminei mokestinį ginčą nagrinėjančiai institucijai (nagrinėjamu atveju – Komisijai) įstatymų leidėjo suteikta diskrecijos teisė (MAĮ 152 str. 3 d.). Teismų praktikoje svarbiomis termino praleidimo priežastimis yra pripažįstamos tokios aplinkybės, kurios asmeniui sudaro kliūtis laiku įgyvendinti savo valią atlikti tam tikrus veiksmus. Paprastai tokios aplinkybės yra objektyvaus pobūdžio ir nepriklauso nuo asmens valios, pavyzdžiui, fizinio asmens sunki liga, kitų asmenų veikla, ribojanti asmens veiksmų laisvę, valią, neraštingumas ir pan. Sprendžiant termino atnaujinimo klausimą, taip pat yra atsižvelgiama į svarbių aplinkybių atsiradimo momentą, jų egzistavimo trukmę, taip pat ar po to, kai minėtos aplinkybės išnyko, asmuo kreipėsi į teismą per protingą laiko tarpą. Vertintina, ar asmuo buvo pakankamai atidus, sąžiningas, ar, priešingai, savo teises įgyvendino nerūpestingai, aplaidžiai. Šia prasme kiekvienam konkrečiam atvejui taikytini ne vidutiniai, o individualūs sąžiningo, atidaus bei rūpestingo elgesio standartai (LVAT 2010-08-30 nutartis adm. byloje Nr. A-438-757/2010, 2007-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-573/2007). Kaip minėta, vadovaujantis LVAT praktika, pripažįstant termino praleidimo priežastis svarbiomis, būtina vadovautis protingumo ir teisingumo kriterijais. Nurodytų kriterijų taikymas nagrinėjamu atveju Komisijai suponuoja jos pareigą spręsti termino atnaujinimo klausimą ne formaliai ir visas atsiradusias abejones traktuoti mokesčių mokėtojo naudai (LVAT 2011-07-08 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-2218/2011, 2010-11-08 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-1154/10).

Įvertinusi bylos medžiagą, Komisija konstatuoja, kad nėra pagrindo Pareiškėjos nurodytas aplinkybes pripažinti svarbiomis priežastimis ir atnaujinti skundo padavimo terminą Inspekcijos atliktiems įskaitymo veiksams apskūsti. Kaip jau aptarta anksčiau, posėdžio Komisijoje metu Pareiškėjos atstovas (buvęs Pareiškėjos direktorius) patvirtino aplinkybes, jog tiek buvusiam Pareiškėjos direktoriui, tiek jam (R. N.) buvo žinoma apie atliktus mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmus, o iškėlus bankroto bylą, šios aplinkybės buvo žinomos ir bankroto administratoriui. Pareiškėja laikosi pozicijos, kad bankroto administratoriui šios aplinkybės buvo žinomos nuo 2014 m. liepos 24 d. Inspekcijos pateikto rašto, kuriuo teismui buvo teikiamas tvirtinti Inspekcijos 451582,58 Lt kreditorinis reikalavimas (kurį sudarė Pareiškėjos įsiskolinimo Vokietijos mokesčių administratoriui, vykdyto Lietuvos Respublikos mokesčių administratoriaus, *likutis*) ir nuo tada bankroto administratorius galėjo skūsti mokesčių administratoriaus veiksmus, nors, pasak Pareiškėjos, jis naudojosi netinkama pažeistų teisių gynimo tvarka – bendrosios

kompetencijos teisme prašė netvirtinti Inspekcijos kreditorinio reikalavimo. Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėja 2014-08-29 pareiškimu Kauno apygardos teismui (pareiškimas adresuotas ir Inspekcijai) prašė netvirtinti Inspekcijos kreditorinio reikalavimo, nes, iškėlus bankroto bylą, Inspekcija neturi teisės išieškoti mokesčius iš Pareiškėjos Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo nustatyta tvarka. Inspekcija 2014-10-21 raštu Nr. (23.28-08-1)-RNA-39153 informavo Pareiškėją ir Kauno apygardos teismą, kad Pareiškėja valstybės biudžetui neskolinga (atsisakė anksčiau teikto kreditorinio reikalavimo), taip pat apie tai, kad Pareiškėja turi 451582,58 Lt įsiskolinimą (444811,77 Lt pagal užsienio institucijos vykdomąjį dokumentą ir 6700,81 Lt delspinigių), kurio išieškojimą vykdo Vokietijos mokesčių administratorius, kuris yra informuotas apie bankroto bylos iškėlimą. Kauno apygardos teismo posėdžio metu Inspekcijos atstovas anksčiau teikto kreditorinio reikalavimo atsisakė ir šis atsisakymas buvo patvirtintas 2014 m. spalio 23 d. teismo nutartimi. Nors Pareiškėja šiuos veiksmus vertina kaip netinkamai pasirinktą pažeistos teisės gynbos būdą, kuris sutrukdė jai laiku ir tinkamai pasinaudoti teise apskusti Inspekcijos įskaitymo veiksmus, tačiau, Komisijos nuomone, Pareiškėjos pozicija yra nepagrįsta. Byloje aptartos aplinkybės rodo, jog Pareiškėja iki 2015 metų vasario mėnesio jokių veiksmų dėl turėtos mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo neatliko, nors jos vadovams 2013 metais ir vėliau, o bankroto administratoriui nuo 2014 m. liepos mėnesio buvo žinoma apie atliktus turėtos mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmus. Pažymėtina, kad nei Pareiškėjos vadovai, nei bankroto administratorius nesiėmė jokių pažeistų teisių gynbos būdų, o Kauno apygardos administraciniam teismui adresuotuose ir Komisijai pateiktuose raštuose ginčijo Inspekcijos teikiamą tvirtinti kreditorinį reikalavimą, *į kurį nepatenka Inspekcijos įskaityta mokesčio permokos (skirtumo) suma*. Komisijos vertinimu, šio bankroto administratoriaus vykdyto proceso nėra jokio pagrindo vertinti kaip netinkamo pažeistos teisės gynbos būdo, nes šiais veiksmais nebuvo siekiama panaikinti / nugincyti Inspekcijos atliktus įskaitymo veiksmus, o buvo prašoma netvirtinti kreditorinio reikalavimo (į kurį nepatenka įskaityta mokesčio permokos (skirtumo) suma), nes iškėlus bankroto bylą, Lietuvos Respublikos mokesčių administratorius neturi įgaliojimų veikti kaip užsienio mokesčių administratoriaus interesams atstovaujantis asmuo. Byloje nustatytos faktinės aplinkybės rodo, jog Pareiškėja jokių veiksmų ginčydama 2013 metais Inspekcijos atliktus veiksmus ar šių veiksmų pasekmes neatliko iki 2015 m. vasario mėnesio. Pažymėtina ir tai, jog, nors Pareiškėja yra atstovaujama profesionalaus vadovo – bankroto administratoriaus, taip pat turi profesionalų teisininką (byloje yra pateikta 2014-09-25 Pareiškėjos ir advokatės M. V. atstovavimo sutartis, ši advokatė ir šio proceso metu atstovauja Pareiškėjai), tačiau ir 2015 metais Pareiškėja nesiėmė MAĮ numatytų veiksmų ginčydama Inspekcijos atliktus įskaitymo veiksmus, teikdama MAĮ reikalavimus atitinkantį skundą. Pareiškėja 2015 m. vasario mėnesį kreipėsi į Inspekciją su raštu, prašydama „atstatyti“ apskaitos kortelėje turėtą mokesčio permoką (skirtumą), o 2015 m. balandžio mėnesį Inspekcijai pateikė nustatytos formos prašymą grąžinti mokesčio permoką (skirtumą). Paminėta ir tai, jog, nors Pareiškėja prašyme atnaujinti praleistą skundo padavimo terminą akcentuoja netinkamą jos naudotą pažeistų teisių gynbos būdą, dėl kurio, ji tik 2015 m. gruodžio mėnesį kreipėsi į Komisiją dėl įskaitymo veiksmų apskundimo, tačiau pačios Pareiškėjos veiksmai rodo, kad dėstoma pozicija yra formalus pobūdžio, nes Pareiškėja ir toliau vykdo teisminį procesą apeliacinės instancijos teisme dėl Komisijos 2015-07-27 sprendimo Nr. S-131 (7-131/2015) mokestiniame ginče, kuriame buvo prašoma naikinti Inspekcijos sprendimą dėl permokos negrąžinimo, o nesiekia laikytis atskiriems mokesčių administratoriaus sprendimams (veiksmams) nugincyti teisės aktais nustatytos tvarkos (LVAT 2015-05-08 nutartis adm. byloje Nr. AS-726-438/2015).

Pasisakant dėl Pareiškėjos skunde minimo papildomo motyvo – bankroto administratoriaus neveikimo ir pan. (Lietuvos apeliacinio teismo 2013-05-24 nutartis civ. byloje Nr. 2A-425/2015) paminėtina, kad tiek bendrosios kompetencijos, tiek administracinių teismų praktikoje laikomasi pozicijos, kad termino atnaujinimo klausimas turi būti sprendžiamas individualiai kiekvienoje byloje, todėl, Komisijos nuomone, ginčo atveju nėra pagrindo remtis Pareiškėjos nurodytoje civilinėje byloje nurodytomis aplinkybėmis dėl termino atnaujinimo. Ginčo byloje skundo padavimo terminas buvo praleistas apie ginčijamus mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksmus žinant tiek Pareiškėjos vadovams, kurie jų vadovavimo metu nesiėmė jokių veiksmų dėl

įskaitymo veiksmų nugalinėjimo, tiek bankroto administratoriui, kuris nuo 2014 m. rugsėjo mėnesio yra sudaręs atstovavimo sutartį su profesionaliu teisininku, todėl Pareiškėjo veiksmai negali būti pripažinti kaip rūpestingi, sąžiningi ir pan.

Aptartos aplinkybės leidžia teigti, kad Pareiškėjos skundo padavimo termino praleidimo priežastys yra subjektyvaus pobūdžio, t. y. priklausė nuo Pareiškėjos valios. LVAT savo praktikoje yra pažymėjęs, kad subjektyvaus pobūdžio priežastys nepripažįstamos pagrindu atnaujinti praleistą terminą. Tokios priežastys kaip neapsisprendimas, patiklumas, neryžtingumas, neatsakingumas, nerūpestingumas yra akivaizdžiai subjektyvaus pobūdžio ir negali būti pripažįstamos svarbiomis, sprendžiant praleisto termino atnaujinimo klausimą (pavyzdžiui, LVAT 2009-12-24 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1527/2009). Dėl išdėstytų priežasčių, konstatuotina, kad Pareiškėjos prašymas atnaujinti skundo padavimo terminą Inspekcijos 2013-05-27, 2013-06-01, 2013-07-01, 2013-08-01, 2013-09-01, 2013-10-01, 2013-11-01, 2013-12-01 atliktiems mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksams apskūsti yra atmetinas nenustačius svarbių priežasčių, dėl kurių šis terminas buvo praleistas. Pareiškėjos skundas laikytinas nepaduotu ir grąžintinas Pareiškėjai (MAĮ 152 str. 5 d.).

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 152 str. 3, 5 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

1. Neatnaujinti Pareiškėjos 2015-12-23 skundo padavimo termino Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2013-05-27, 2013-06-01, 2013-07-01, 2013-08-01, 2013-09-01, 2013-10-01, 2013-11-01, 2013-12-01 atliktiems mokesčio permokos (skirtumo) įskaitymo veiksams apskūsti.

2. Laikyti nepaduotu Pareiškėjos 2015-12-23 skundą ir jį grąžinti Pareiškėjai.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnį mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu dėl mokestinio ginčo, turi teisę šį sprendimą apskūsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, Vilnius). Skundas teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos. Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskūsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą dėl mokestinio ginčo taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršelienė

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė